

"מחר יהיה טוב-דף מימונו של אזרחי ישראל בשנת 2025"

מגיש: אריאל צלליכין ח7

יומני היקר, היום ה-1/1/2025 בוקר חדש, שנה חדשה ותקווה גדולה בלב.

7:00 אני מביט מהחלון, שמש חורפית זורחת, ואני מתארגן לבית הספר, לעוד יום של לימודים. אך היום, הוא יום מיוחד, יום שבו אני חוגג 18 שנים. אני מתרגש כי אני יודע שחברי לכיתה מכינים לי הפתעה.

אני יודע זאת משום שכל חבר שמגיע לגיל 18, אנו דואגים להתייחס, לחגוג על פי רצונותיו, חלומו. ואף מכינים שיר שיחמם את לבו ויצחיק אותו.

וואו, "18", אני אומר לעצמי. עברתי המון, הרגשתי הרבה, לא בדיוק מה שילד רגיל אמור להרגיש, בעצם אני יכול לומר שאני "חטוף-ניצול". חלמתי להגיע לרגע הזה. להיות אהוב בין חברי ומשפחתי. להיות חלק מעם חופשי, עם שלמוד מלחמות וכאב, שכול בכל מקום ובכל זאת-חופשי ומאושר.

הכל מחזיר אותי ליום ה-7/10/2023, חברי הטוב, רון ואני היינו בני 15. נסעתי לבקרו בחג שמחת תורה באופקים. התעוררנו לקול אזעקה צורמת, מיד לאחר מכן היו יריות לכל עבר, ההורים של רון פתחו חדשות ומיד התברר לנו שיש חדירת מחבלים ליישובי העוטף.

נכנסנו לממד וסגרנו את הדלת. שמענו צרחות בערבית וקפאנו על מקומנו. הבנו שהמחבלים ממש בפתח דלתנו. אבא של רון החזיק את הידית בחוזקה והם צרחו מעבר לדלת שנפתח. כאשר הם לא הצליחו הם שרפו את הבית, פתחנו את החלון וההורים של רון אמרו לנו לצאת מהחלון ולברוח לחורשה הסמוכה ולהתחבא שם. אבל שם גם היו מחבלים ונתפסנו. ניסינו לברוח אך הם ירו ורוץ נפצע ברגלו. נבהלתי ועצרתי מיד. נלקחנו על אופנועים, אל תוך עזה.

כל הדרך ראינו עוד ועוד חטופים, רכבים ואופנועים וקריאת "אללה הוא אכבר". כשהגענו הפרידו אותנו ולא היה לי מושג מה קורה עם רון ואם טופלה רגלו הפצועה.

לאחר החזרת החטופים ראיתי את רון ברכב הצלב האדום והתחבקנו. אני ורון היום סוגרים מעגל. הוא יבוא ליישוב, תל מונד, שבו אני מתגורר ויחגוג עמי. שינו מיועדים להתגייס לשיטת 13.

אני מתרגש לראותו ויותר מכל מתרגש שהצליחה מדינת ישראל להכחיד את זרע החמאס הארור שקיפח את מיטב אנשי ארץ ישראל היפה והטובה, אני אף מתרגש מלשרת את מדינתי בגאווה רבה. ויותר מכל להיות שותף לעם נצח שלמרות מה שעברנו אנו היום בהסכם שלום עם ירדן ונקווה שעוד נעשה הסכמים עם מדינות ערב. אולם צה"ל הוא צבא הגנה לישראל. ולכן אנו מצווים להגן ולהוקיר תודה למדינה.

יומני היקר והאישי, אני חייב לשתף אותך במחשבות שלי ובשמחה שהייתה לי בשבת האחרונה בחוף עזה, לקחתי את הגלשן ויצאתי לגלוש עם קבוצת חברים והרגשתי משוחרר ונטול פחד, היו "גלים תופס" (זהו ביטוי שהים מניב גלים גבוהים) כל כך נהייתי וזו הייתה משאלת לב שלי שייקחו אותי לים עזה כדי שלא אפחד וארגיש בטוח במדינה שלי ובסביבתי!

היום כשאגיע לכיתה מעניין איזה שיר יכינו לי, מה יביאו לי וכמו שאמרתי אפגוש את רון חברי.

....

יומני היקר השעה 16:00 אתה לא תאמין מה הביאו לי החברים מתנה! אתה בטח מנחש הם גייסו כסף ורכשו לי גלשן RT פול קרבון. צרחתי משמחה. הרגשתי גאווה שיש לי חברים שמכירים אותי.

כעת אני מתארגן ויוצא עם אחי לגלוש.

...21:00

....

21:00 וואו איזה יום מדהים היה לי היום. הרימו אותי בכיתה אני עדין בהיי, גלשתי עם הRT ותפסתי גלים טובים. אחי אמר לי שנעשתי 'תותח' וחיברו לי שיר ואני משתף אותך

השיר שכתבו החברים

ארי שלנו, אריה זועם, מי יתעסק איתו כשהוא נוהם 😊

כולנו עומדים דום ומצדיעים לך ביראת כבוד.

ארי שלנו תותח חסר פחד.

מאחלים לך החברים והמשפחה שתמשיך לגלוש בחופשות כי עכשיו אתה אוטוטו בצבא.

איך ידעו לסדר לך את הים. כי מי כמוך יודע לשחות ולגלוש בצורה מרשימה.

יאללה אחינו תן בראש

מחכים לך בחופשות-ישר לגלוש.

ארי, ארי אריאל מי יתן וישמור עליך האל

22:00

ביי יומני ניפגש בשמחות ואשתף בחוויות

כולי תפילה שהשקט ישכון לבטח.

עם ישראל הוא עם הנצח